

Tik jauka, saulaina diena, kāda bija manas māmulīte bērū diena, droši vien nebūs līdz pat vasaras vidum. Dievs viņu ļoti mīlēja! lai arī deva viņai smagus pārbaudījumus. Māmulīte vienmēr ir saglabājusi stipru pašaušanu uz Dievu un ticību Viņam. To viņa ir mācījusi arī mums – saviem bērniem, mazbērniem un arī mazmazbērniem. Viņas atvilktnītē es atradu nelielu blociņu ar ierakstiem, viņas mīļiem dzejas pantiem.

Man ir prieks dzīvot pēc Tava prāta, mans Dievs, un Tavi likumi ir ierakstīti dziļi manā sirdī. /Ps.40:9/

Dievs valda pār vējiem un vētru, tā varā ir padots it viss.

Viņš solījis neatstāt mani un solīto izpildīs. /A.Meters/

Ar Dievu – Draugu iet caur visu garo dzīvi

Ir prieks un uzvara!

Ir svētīgs ceļojums!

No jaunības līdz saules rietam -

Sirds bagātība tā –

Un vērtīgs ieguvums! /N.Gintere/

Kāds sirdī miers un drošība, ja zinu

Bez Tava prāta nevar krist ne mats.

No Tevis aprūpēta teka, ko es minu,

un Tavās rokās esmu rakstīts pats.

/Brīvmalietis/

Dažas atziņas par to, ko esmu lasījusi un sapratusi par vērtīgu sev un citiem.

Mums, kas tītam, ka mūsu dzīvē nekas nenotiek bez Dieva ziņas un bez Viņa vadības, vajadzētu arī saprast, ka tā vieta, kurā esam nolikti, ir no mūžīgā Dieva mums novēlēta. Atmetīsim domas, ka mēs varētu būt kaut kur citur, bet domāsim par to, ko mēs varam darīt tur, kur mēs esam. Dievs pacietīgi gaida, lai mēs pildām savu uzdevumu tai vietā, kurā Viņš mums ir devis šo uzdevumu. Tas Kungs gaida, lai mēs ar tām dāvanām, kas mums ir, strādājam tos darbus, ko spējam darīt. Lai to spētu, mums ir jābūt pilnīgā atkarībā no Kristus. Jo Viņš sacīja: „Bez Manis jūs nenieka nespējat darīt.”/Jāņa ev.15:5/

Pāri visam Dievs liek vērā mūsu sirdi. Viņš gaida, lai mēs Viņa valstības darbu liekam pirmajā vietā mūsu dzīvē. Jo savā vārdā Jēzus atgādina: „Dzenaties papriekš pēc Dieva valstības un Viņa taisnības.”

- Nepavadi nevienu dienu, bez kā būtu vienatnē Dievu lūdzis. Kad lūdz, tad atminies, ka Dievs ir klāt un dzird tavu lūgšanu.
- Nepavadi nevienu dienu bez Bībeles lasīšanas. Kad viņu lasi, atminies, ka pats Dievs ar tevi runā un tev vajag visu ko Viņš māca, pildīt un tīēt

visam, ko Viņš caur savu Vārdu uz tevi runā.

- Nedari neko, ko tu negribētu, ka Dievs redz.
- Nerunā neko, ko u negribētu, lai Dievs dzird.
- Nevilcinies un nestāvi tādā sabiedrībā vai vietā, kur tu negribētu, ka tas Kungs tevi tur sastop.
- Nelasi tādas grāmatas, par kurām tev būtu jānosarkst, ja tas Kungs prasītu: „Parādi man viņu.”
- Nepavadi laiku tā, ka tev būtu jānokaunas, ja tas Kungs prasītu: „Ko tu dari?”
- Nepalaidies nekad uz savām domām, iespaidiem vai sajūtām, bet turies cieti pie tā, ko saka Dieva vārds.
- Visās lietās prasi sev: „Kā gan Kristus darītu manā vietā?” Seko Viņa priekšzīmei.
- Katru vakaru apdomā, ko Kristus priekš tevis darījis un tad prasi sev: „Ko es šodien esmu priekš Viņa darījis?”

oo

Kas man jādara, lai iemantotu mūžīgo dzīvību?

Lk.18:18-30 „Bet kāds priekšnieks Viņam jautāja: "Labo Mācītāj, kas man jādara, lai es iemantotu mūžīgu dzīvību?" Bet Jēzus tam sacīja: "Ko tu Mani sauci par labu? Nevienam nav labs, izņemot vienīgi Dievu. Baušļus tu zini: tev nebūs laulību pārkāpt, tev nebūs nokaut, tev nebūs zagst, tev nebūs nepatiesu liecību dot, godā savu tēvu un savu māti." Tas atbildēja: "To visu es esmu turējis no mazotnes." Kad Jēzus to dzirdēja, Viņš teica: "Vienas lietas tev vēl trūkst: pārdod visu, kas tev pieder, un izdali to starp nabagiem, tad tev būs manta debesīs, un tad nāc Man līdzi!" Bet viņš, to dzirdēdams, ļoti noskuma, jo viņš bija ļoti bagāts. Bet, kad Jēzus to redzēja, Viņš sacīja: "Cik grūti tēm, kam daudz mantas, iekļūt Dieva valstībā! Jo vieglāk ir kameļim iet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā." Tad tie, kas to dzirdēja, sacīja: "Kas tad var tikt izglābts?" Bet Viņš atbildēja: "Kas cilvēkiem nav iespējams, tas iespējams Dievam." Tad Pēteris sacīja: "Redzi, mēs esam atstājuši visu un esam Tev gājuši līdzi." Bet Viņš teica: "Tiešām Es jums saku: nav neviena, kas Dieva valstības dēļ būtu atstājis māju, sievu, brāļus, vecākus vai bērnus, kas to daudzkārtīgi neatdabūs jau šinī laikā, bet nākamā laikā mūžīgu dzīvību."

Lasot Lūkas evaņģēliju 18. nodaļu, turpinās Jēzus sarunas līdzības un tā iesākas ar līdzību par atraitni un netaisno tēsnesi, turpinās līdzība par farizeju un muitnieku, kuri abi bija templī un lūdza Dievu, tad parādās notikums ar maziem bērniem, kurus Jēzus svētī un paskaidro mācekļiem: **Kas Dieva Valstību nesaņem kā bērniņš, nenāks tur iekšā.** **Lk.18:17**

Notikumu turpinājumā pie Jēzus pienāk kāds priekšnieks, kurš ir bagāts. Nelasot papildus informāciju par šo notikumu, mēs maz ko varētu saprast, kas viņš tāds ir un kāpēc tā jautā. Vēlos jūsu uzmanību pievērst nozīmīgām lietām, kuras Lūkas evaņģēlijā piemin un paskaidro.

Šajā sarunā ar bagāto priekšnieku Jēzus stāsta par to, kāda ticība ir kļūdaina, jo priekšnieks ir farizeja vai jebkura cita tāda cilvēka piemērs, kurš ir bagāts un paļaujas tikai uz sevi. Šis priekšnieks iztauja Jēzu par to, kas viņam jādara, lai iemantotu mūžīgu dzīvību. Lūkas evaņģēlijā „priekšnieki” ir farizejiskā grupējuma pārstāvji Sinedrijā (senebreju valsts augstākā pārvaldes iestāde). Tādejādi šis priekšnieks pārstāv Jēzus pretiniekus visaugstākajā līmenī. Šis cilvēks iemieso divus galvenos farizeju trūkumus: viņš ir liekulis, jo tic, ka ir pilnībā turējis visus baušļus -"To

visu es esmu turējis no mazotnes." **Lk.18:21**, un ir pārlietu norūpējies par savu mantu – „**to dzirdēdams, ļoti noskuma, jo viņš bija ļoti bagāts**” **Lk.18:23.**

Bagātais priekšnieks pauž savu naidu pret Jēzu, uzrunā lietodams neitrālu titulu "Mācītāj!" Šādi Jēzu parasti uzrunā Viņa oponenti. Galvenā šajā tekstā ir mūžīgās dzīvības tēma. Jau no paša sākuma ir saprotams, ka priekšnieks raugās uz mūžīgās dzīvības mantošanu no sevis veikto darbu redzes viedokļa. Vārdi: „**KAS MAN JĀDARA**” atrodas pašā sākumā, atklājot viņa uzskatus par mūžīgās dzīves iegūšanas veidiem.

Jēzus liek paraudzīties uz sarunu par Bauslību, uzvedību un ieiešanu valstībā no Dieva redzes viedokļa. Viņš saka priekšniekam – „**baušļus tu zini**” liekot pievērsties Dieva atklāsmei Torā (5 Mozus grāmatas, likumi). Tomēr priekšnieks neatlaidīgi uzlūko tikai pats savus sasniegumus – „**To visu es esmu turējis no mazotnes**” un nesaprot, ka valstība ir Dieva dāvana labajā Mācītājā Jēzū.

Ir atšķirība starp mantas izdalīšanu nabagiem un dāvanu došanu. Tas, ka nabagie ir Jēzus patiesu rūpju objekts ir saprotams jau no Viņa pirmās uzrunas Nācētē – „**Tā Kunga Gars ir uz Manis, jo Viņš Mani svaidījis sludināt prieka vēsti nabagiem.**” **Lk.4:18** un arī Jēzus iesāktie svētības vārdi – „**Bet Viņš, pacēlis Savas acis uz Saviem mācekļiem, sacīja: "Svētīgi jūs nabagi, jo jums pieder Dieva valstība!"** **Lk.6:20**

Caķejs darīja to, ko neizdarīja bagātais priekšnieks. Caķejs deva dāvanas nabagiem no sava īpašuma. - "**Kungs, pusi no savas mantas es gribu dot nabagiem, un, ko es citiem esmu izspiedis, es četrkārtīgi gribu atdot.**" **Lk.19:8** Pavēle pārdot visu nozīmēja, ka bagātajam priekšniekam ir jāpārdod ģimenes īpašumi, tādejādi norādot, ka Jēzu viņš vērtē augstāk nekā mīlestību pret mantu un ģimeni. Bagātā priekšnieka reakcija uz Jēzus aicinājumu ir dabiska: – „**Bet viņš, to dzirdēdams, ļoti noskuma, jo viņš bija ļoti bagāts**” **18:23.** Lai gan viņš ir Vārda klausītājs, tas nozīmē, ka viņš ir nācis pie Jēzus un dzirdējis Jēzus mācību par to, kā mantot mūžīgo dzīvību, viņš nav spējīgs spert pēdējo soli un kļūt par Jēzus mācekli. Jēzus piedāvājums viņam liekas neiespējams. Vai gan tas neattiecas arī uz mums visiem? Viņš nespēj noticēt, ka tas, kas cilvēkiem nav iespējams, ir iespējams Dievam.

Tāpat kā līdzībā par sējēju, starp ērkšķiem mesta sēkla „**ir tie, kas to dzird un tomēr noiet un**

iegrimst rūpēs un bagātībā, un pasaules kārībās un noslāpst, un nenes nekādus augļus." Lk.8:14

Daudzu gadsimtu gaitā ļoti daudzi ir mēģinājuši dažādi izskaidrot divaino salīdzinājumu par kamieļa ieiešanu caur adatas aci, lai gan vairums mūsdienu Bībeles komentētāji uzskata, ka Jēzus vēlējies, lai klausītājs to saprastu burtiski. Jēzus runā tieši par to, ka kamieļim nav iespējams ieiet caur adatas aci. Mantot mūžīgo dzīvību un ieiet Dieva valstībā ir tikpat neiespējami. Abos šajos gadījumos ir nepieciešams brīnums. Jēzus skaidro bagātajam priekšniekam un visiem Vārda klausītājiem, ka bez Dieva brīnumainās iejaukšanās cilvēkiem valstība ir neaizsniedzama. - **"Kas tad var tikt izglābts?" . "Kas cilvēkiem nav iespējams, tas iespējams Dievam."** **Lk.18:26,27**

„Ir gandrīz neiespējami izskaidrot šo vārdu nozīmi un iespaidu Vidējo Austrumu kultūras kontekstā. Ikvienam Vidējo Austrumu tautu piederīgajam ir divas prioritātes, kuras uzskatāmas gandrīz vai par būtiskākām par paša dzīvību, un tās ir ģimene un vietējā kopiena. Sarindojot abas šīs prioritātes vienā sarakstā un tad nosaucot trešo, kas ir būtiskāka par abām minētajām, Jēzus izvirza prasību, kura austrumniekam ir gandrīz neizpildām, ņemot vērā kultūras kontekstu. Tas spēj, ja ne sekot, tad vismaz apliecināt desmit baušļus, bet šī prasība jau ir pāri pār to. Tādas lietas ir iespējamas vienīgi Dievam.” /Kenets Beilijs/

Kā ir ar Tevi? Kas tev vēl trūkst? Varbūt esi līdzīgā spriedumā pats par sevi. Kas man vēl vajadzīgs pie tā, ko es daru? Baznīcu apmeklēju, Bībeli lasu, Dievu lūdzu, kori dziedu, nelietoju kaitīgas vielas un citiem neesmu atmetams. Kas vēl ir pieliekams manai

„svētdzīvei?” Ja nokļūšana Debesu valstībā ir Dieva brīnums, tad kas ir tas, kas man dod šo pārlicību par šo brīnumu? Vai Tu mīli Jēzu vairāk nekā savu mantu, savu veiksmi un spējas. Vai Tu mīli Jēzu vairāk par viņa dotajām svētībām? Ja bērni ir Tā Kunga svētība, ja mīļotais cilvēks ir Tā Kunga svētība, ja draugi un darbs ir Tā Kunga svētība, ko Tu mīli vairāk? Dievs Priekules baptistu draudzi ir šeit veidojis un ļāvis pastāvēt.

Atļausim Jēzum Kristum būt mūsu vadītājam savās dzīvēs, ģimenēs un draudzē. Sekosim Viņam, kur Viņš mūs grib vadīt. Sekosim kā draudze redzot, kas mums Priekulē un novadā ir darāms. Ir cilvēki, kuri netic Jēzum, kuri nenāk baznīcās. Ir nabadzīgi un grūtdieņi, pie kuriem Kristus mūs sūta, ir bērni un jaunatne, kuri ir jāmāca un jāvada. Ir cerību meklējošas dvēseles, kuri meklē Kristus sekotājus. Sekosim Kristum, draudze, lai varam pildīt Kristus pavēli, nevis ieteikumu, bet pavēli par gaismu pasaulei, par sāli zemei, par cilvēku mācekļību Kristum.

Svinēsim par katru atgrieztu dvēseli Tam Kungam. Cīnīsimies lūgšanā par mums zināmiem cilvēkiem, ko Svētais Gars mums norāda. Paklausīsim Kristum, darīsim misijas darbu.

Turpināsim kā draudze **apmācīt** tos, kuri tikko sāk sekot Kristum, turpināsim **sadraudzību, pielūgsmi, kalpošanu un evaņģelizāciju**. Lūgsim, lai Dievs mūs vada kā draudzi Priekules un novada cilvēkiem par svētību.

Lai Viņa Vārds top pagodināts!

Mārcis Zīverts

oo

Kungs, piepildi mūs ar bijību Tavā priekšā un dod mums gudrību lēmumu pieņemšanā. Kaut mēs godātu Tevi un Tavus ceļus, un tiektos izzināt Tavu patiesību. Dod mums apķērību pieņemt lēmumus, kas balstīti uz Tavu atklāsmi. Palīdzi mums izdarīt dievbijīgu izvēli un atturi mūs no kļūmīgiem soļiem. Lai mūsu sirds nekad nav bezprātīga, ļauj mums atpazīt maldus un no tiem izvairīties. Atver mūsu acis, lai mēs varētu saskatīt savas rīcības sekas.

Sveicam dzimšanas dienā!

- 1.03. - Sabīne Ilaķe
- 6.03. - Gunta Baumanē
- 9.03. - Elmars Pencis – 80 gadu jubileja
- 10.03. - Māris Svārs
- 14.03. - Rita Graikste – 75 gadu jubileja

Mācītājs sarunājas ar svētdienas skolas bērniem par laipnību pret dzīvniekiem:

- "Tagad iedomāsimies, ka jūs ieraugāt, ka kāds jauns cilvēks vēlas noraut kažim asti. Kādu Bībeles rakstu vietu jūs izmantotu, lai pastāstītu šim cilvēkam, cik nepareizi viņš rīkojas?"

Pēterītis atbild: "Es viņam teiktu: *Ķ* ko Dievs ir savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt!"

Paldies ikvienam, kas palīdz man veidot šo draudzes avīzīti.

Mans e-pasts: zentasvara50@inbox.lv mob.t.26801575